

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลการวิจัย

การวิเคราะห์และการนำเสนอผลของการวิจัย เรื่อง “การเปรียบเทียบการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย : กรณีศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี” นี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยโดยการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลที่ได้จากการทดสอบในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลของการวิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการแปลความหมายที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ระดับชั้นของความอิสระ
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน
SS	แทน	ค่าผลรวมกำลังสองของความแปรปรวน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม
Sig	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบทดสอบ ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 การรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามมาตรฐานการรู้สารสนเทศ 5 มาตรฐาน และการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 7 มาตรฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันแต่ละระดับ โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูล ด้วยวิธีการทดสอบหาค่าเอฟ และทดสอบคู่ต่างด้วยวิธีการของเซฟเฟ่นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าไคสแควร์ นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 5 ปัญหาการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษา แล้วนำมาอธิบายในรูปแบบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. หาค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบทดสอบ ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะวิชาที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. หาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. หาค่าเอฟ เปรียบเทียบระดับการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการทดสอบคู่ต่างด้วยวิธีการของเซฟเฟ

4. หาค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบทดสอบ ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตาราง 7 แสดงจำนวนค่าความถี่และค่าร้อยละของสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบทดสอบ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
เพศชาย	74	20.40
เพศหญิง	288	79.60
รวม	362	100.00
ชั้นปีที่ศึกษา		
ชั้นปีที่ 2	140	38.70
ชั้นปีที่ 3	118	32.60
ชั้นปีที่ 4	104	28.70
รวม	362	100.00
คณะวิชาที่ศึกษา		
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	48	13.30
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	137	37.80
คณะศึกษาศาสตร์	32	8.80
คณะวิทยาการสื่อสาร	45	12.40
คณะรัฐศาสตร์	58	16.00
คณะศิลปกรรมศาสตร์	5	1.40
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	37	10.20
รวม	362	100.00

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับอ่อนมาก 0.00-1.50	4	1.10
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับอ่อน 1.51-2.00	9	2.50
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับพอใช้ 2.01-2.50	120	33.10
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดี 2.51-3.00	147	40.60
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีมาก 3.01-3.50	62	17.10
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีเยี่ยม 3.51- 4.00	20	5.50
รวม	362	100.00

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนความถี่และค่าร้อยละของสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบทดสอบได้ดังนี้

จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบทดสอบส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาแพทยหญิง จำนวน 288 คน ร้อยละ 79.60 ส่วนที่เหลือเป็นเพศชาย จำนวน 74 คน ร้อยละ 20.40

จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบทดสอบเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 140 คน ร้อยละ 38.70 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 118 คน ร้อยละ 32.60 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 104 คน ร้อยละ 28.70

จำแนกตามคณะวิชาที่ศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบทดสอบเป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 48 คน ร้อยละ 13.30 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 137 คน ร้อยละ 37.80 คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 32 คน ร้อยละ 8.80 คณะวิทยาการสื่อสาร จำนวน 45 คน ร้อยละ 12.40 คณะรัฐศาสตร์ จำนวน 58 คน ร้อยละ 16.00 คณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 5 คน ร้อยละ 1.40 และวิทยาลัยอิสลามศึกษา จำนวน 37 คน ร้อยละ 10.20

จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้ตอบแบบทดสอบเป็นนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับอ่อนมาก (0.00-1.50) จำนวน 4 คน ร้อยละ 1.10 ระดับอ่อน (1.51-2.00) จำนวน 9 คน ร้อยละ 2.50 ระดับพอใช้ (2.01-2.50) จำนวน 120 คน ร้อยละ 33.10 ระดับดี (2.51-3.00) จำนวน 147 คน ร้อยละ 40.60 ระดับดีมาก (3.01-3.50) จำนวน 62 คน ร้อยละ 17.10 และระดับดีเยี่ยม (3.51- 4.00) จำนวน 20 คน ร้อยละ 5.50

ตอนที่ 2 การรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามมาตรฐานการรู้สารสนเทศ 5 มาตรฐาน และการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 7 มาตรฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยระดับการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ต่ำที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ต่ำ

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สูง

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สูงที่สุด

ตาราง 8 แสดงการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยรวม

มาตรฐานการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ระดับการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
มาตรฐานการรู้สารสนเทศ	25	2.64	0.80	ปานกลาง
การกำหนดชนิดและขอบเขตสารสนเทศ	5	2.62	1.02	ปานกลาง
การเข้าถึงสารสนเทศ	5	2.19	1.23	ต่ำ
การประเมินสารสนเทศ	5	3.04	1.26	ปานกลาง
การใช้สารสนเทศ	5	3.45	1.42	ปานกลาง
การใช้สารสนเทศอย่างถูกต้องตามหลักจริยธรรมและกฎหมาย	5	1.92	1.20	ต่ำ
มาตรฐานการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	35	2.53	0.91	ปานกลาง
การกำหนดสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	5	2.09	1.13	ต่ำ

มาตรฐานการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ระดับการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
การเข้าถึงสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	5	2.53	1.19	ปานกลาง
การจัดการสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	5	2.59	1.39	ปานกลาง
การบูรณาการสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	5	2.67	1.42	ปานกลาง
การประเมินสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	5	2.86	1.44	ปานกลาง
การสร้างสรรค์สารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	5	2.65	1.37	ปานกลาง
การสื่อสารสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	5	2.35	1.26	ปานกลาง
รวม	60	2.58	0.80	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์การรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตามมาตรฐานการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58

มาตรฐานการรู้สารสนเทศ ทั้ง 5 มาตรฐาน โดยรวมพบว่านักศึกษามีทักษะการรู้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มาตรฐานที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งหมด 3 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานที่ 4 ด้านการใช้สารสนเทศ ($\bar{x} = 3.45$) มาตรฐานที่ 3 ด้านการประเมินสารสนเทศ ($\bar{x} = 3.04$) และมาตรฐานที่ 1 ด้านการกำหนดชนิดและขอบเขตสารสนเทศ ($\bar{x} = 2.62$) ตามลำดับ ส่วนมาตรฐานที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ทั้งหมด 2 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานที่ 2 ด้านการเข้าถึงสารสนเทศ ($\bar{x} = 2.19$) และมาตรฐานที่ 5 ด้านการใช้สารสนเทศอย่างถูกต้องตามหลักจริยธรรมและกฎหมาย ($\bar{x} = 1.92$)

มาตรฐานการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้ง 7 มาตรฐาน โดยรวมพบว่านักศึกษามีทักษะการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มาตรฐานที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งหมด 6 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานที่ 5 ด้านการประเมินสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($\bar{x} = 2.86$) มาตรฐานที่ 4 ด้านการบูรณาการสารสนเทศโดยใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($\bar{x} = 2.67$) มาตรฐานที่ 6 ด้านการสร้างสรรค์สารสนเทศโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($\bar{x} = 2.65$) มาตรฐานที่ 3 ด้านการจัดการสารสนเทศโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($\bar{x} = 2.59$) มาตรฐานที่ 2 ด้านการเข้าถึงสารสนเทศโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($\bar{x} = 2.53$) และมาตรฐานที่ 7 ด้านการสื่อสารสารสนเทศโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($\bar{x} = 2.35$) ตามลำดับ และมาตรฐานที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ คือ มาตรฐานที่ 1 ด้านการกำหนดสารสนเทศโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ($\bar{x} = 2.09$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันแต่ละระดับ โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูล ด้วยวิธีการทดสอบค่าเอฟ และทดสอบคู่ต่างด้วยวิธีการของเซฟเฟ้นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

3.1 เปรียบเทียบการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังปรากฏในตาราง 9

ตาราง 9 แสดงการเปรียบเทียบการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
รวมมาตรฐานการรู้สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	16.25	5.00	3.25	5.35	0.00*
	ภายในกลุ่ม	216.20	356.00	0.61		
การกำหนดชนิดและขอบเขตของสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	5.00	12.12	2.42	2.36	0.04*
	ภายในกลุ่ม	356.00	365.03	1.03		
การเข้าถึงสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	5.00	32.71	6.54	4.52	
	ภายในกลุ่ม	356.00	515.75	1.45		
การประเมินสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	5.00	22.41	4.48	2.88	0.01*
	ภายในกลุ่ม	356.00	554.13	1.56		
การใช้สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	5.00	29.95	5.99	3.06	0.01*
	ภายในกลุ่ม	356.00	697.55	1.96		
การใช้สารสนเทศอย่างถูกต้องตามหลักจริยธรรมและกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	5.00	23.15	4.63	3.33	0.01*
	ภายในกลุ่ม	356.00	494.36	1.39		

การรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
รวมมาตรฐานการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	22.33	5.00	4.47	5.75	0.00*
	ภายในกลุ่ม	276.50	356.00	0.78		
ด้านการกำหนดสารสนเทศโดยการ	ระหว่างกลุ่ม	5.00	20.75	4.15	3.33	0.01*
ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ภายในกลุ่ม	356.00	443.60	1.25		
การเข้าถึงสารสนเทศโดยการ	ระหว่างกลุ่ม	5.00	21.28	4.26	3.11	0.01*
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ภายในกลุ่ม	356.00	486.94	1.37		
การจัดการสารสนเทศโดยการ	ระหว่างกลุ่ม	5.00	51.56	10.31	5.67	0.00*
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ภายในกลุ่ม	356.00	647.93	1.82		
การบูรณาการสารสนเทศโดยการ	ระหว่างกลุ่ม	5.00	13.16	2.63	1.32	0.26
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ภายในกลุ่ม	356.00	712.38	2.00		
การประเมินสารสนเทศโดยการ	ระหว่างกลุ่ม	5.00	29.19	5.84	2.87	0.01*
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ภายในกลุ่ม	356.00	723.34	2.03		
การสร้างสรรค์สารสนเทศโดยการ	ระหว่างกลุ่ม	5.00	26.88	5.38	2.97	0.01*
ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ	ภายในกลุ่ม	356.00	645.26	1.81		
สื่อสารสารสนเทศ โดยการ	ระหว่างกลุ่ม	5.00	25.45	5.09	3.34	0.01*
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ภายในกลุ่ม	356.00	542.69	1.52		
	ระหว่างกลุ่ม	5.00	2692.67	538.53	6.34	0.00*
รวม	ภายในกลุ่ม	356.00	30224.44	84.90		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อทดสอบความแตกต่างของการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ถึง 4 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันจะมีระดับการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแตกต่างกัน สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

มาตรฐานการรู้สารสนเทศทั้ง 5 มาตรฐาน พบว่า โดยรวมทั้ง 5 มาตรฐานมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 1 ด้านการกำหนดชนิดและขอบเขตสารสนเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 3 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานที่ 3 ด้านการประเมิน

สารสนเทศ มาตรฐานที่ 4 ด้านการใช้สารสนเทศ และมาตรฐานที่ 5 ด้านการใช้สารสนเทศอย่างถูกต้องตามหลักจริยธรรมและกฎหมาย และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จำนวน 1 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 2 ด้านการเข้าถึงสารสนเทศ

มาตรฐานการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พบว่า โดยรวมทั้ง 7 มาตรฐานมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 เช่นเดียวกับมาตรฐานการรู้สารสนเทศ เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 5 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานที่ 1 ด้านการกำหนดขอบเขตสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาตรฐานที่ 2 ด้านการเข้าถึงสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาตรฐานที่ 5 ด้านการประเมินสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาตรฐานที่ 6 ด้านการสร้างสรรค์สารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ มาตรฐานที่ 7 ด้านการสื่อสารสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จำนวน 1 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 3 ด้านการจัดการสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

3.2 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเซฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 10-23

ตาราง 10 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี รวมทั้ง 12 มาตรฐาน

รวมมาตรฐานทั้ง 12 ด้านการรู้ สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร	\bar{X}	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		0.00-1.50	1.51-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
ผลการเรียนที่ระดับ 0.00-1.50	1.75	-	0.57	0.65	0.57	0.06	0.70
ผลการเรียนที่ระดับ 1.51-2.00	2.66	-	-	0.99	1.00	0.85	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 2.01-2.50	2.46	-	-	-	1.00	0.000*	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 2.51-3.00	2.51	-	-	-	-	0.001*	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 3.01-3.50	3.04	-	-	-	-	-	0.15
ผลการเรียนที่ระดับ 3.51-4.00	2.48	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อทดสอบความแตกต่างในมาตรฐานทั้ง 12 มาตรฐานของการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่าง ๆ กัน มีการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีมาก (3.01-3.50) ($\bar{x} = 3.04$) มีระดับการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับพอใช้ (2.01-2.50) ($\bar{x} = 2.46$) และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีมาก (3.01-3.50) ($\bar{x} = 3.04$) มีระดับการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดี (2.51-3.00) ($\bar{x} = 2.51$)

ตาราง 11 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา

ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี รวมทั้ง 5 มาตรฐาน

รวมมาตรฐานทั้ง 5 ด้านการรู้สารสนเทศ	\bar{X}	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		0.00-1.50	1.51-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
ผลการเรียนที่ระดับ 0.00-1.50	1.80	-	0.69	0.72	0.48	0.09	0.54
ผลการเรียนที่ระดับ 1.51-2.00	2.62	-	-	1.00	1.00	0.81	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 2.01-2.50	2.47	-	-	-	0.71	0.001*	0.96
ผลการเรียนที่ระดับ 2.51-3.00	2.64	-	-	-	-	0.04*	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 3.01-3.50	3.04	-	-	-	-	-	0.60
ผลการเรียนที่ระดับ 3.51-4.00	2.66	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อทดสอบความแตกต่างในมาตรฐานทั้ง 5 ของการรู้สารสนเทศ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่าง ๆ กัน มีการรู้สารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีมาก (3.01-3.50) ($\bar{x} = 3.04$) มีระดับการรู้สารสนเทศ สูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดี (2.51-3.00) ($\bar{x} = 2.64$) และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จำนวน 1 คู่ คือนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีมาก (3.01-3.50) ($\bar{x} = 3.04$) มีระดับการรู้สารสนเทศ สูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับพอใช้ (2.01-2.50) ($\bar{x} = 2.47$)

3.2.1 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามมาตรฐานการรู้สารสนเทศ โดยวิธีการของเซฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 12-16

ตาราง 12 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้านการกำหนดชนิด
และขอบเขตสารสนเทศ จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มาตรฐานที่ 1 ด้านการกำหนด ชนิดและขอบเขตสารสนเทศ	\bar{X}	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		0.00-1.50	1.51-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
ผลการเรียนที่ระดับ 0.00-1.50	2.00	-	0.90	0.91	0.98	0.76	0.61
ผลการเรียนที่ระดับ 1.51-2.00	2.78	-	-	1.00	0.98	1.00	0.99
ผลการเรียนที่ระดับ 2.01-2.50	2.64	-	-	-	0.84	0.91	0.73
ผลการเรียนที่ระดับ 2.51-3.00	2.46	-	-	-	-	0.31	0.32
ผลการเรียนที่ระดับ 3.01-3.50	2.84	-	-	-	-	-	0.99
ผลการเรียนที่ระดับ 3.51-4.00	3.05	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อทดสอบความแตกต่างในมาตรฐานที่ 1 ด้านการกำหนดชนิดและขอบเขตสารสนเทศ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่าง ๆ กัน มีการรู้สารสนเทศในด้านการกำหนดชนิดและขอบเขตสารสนเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่มีระดับในการกำหนดชนิดและขอบเขตสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 13 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้านการเข้าถึง
สารสนเทศ จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มาตรฐานที่ 2 ด้านการเข้าถึง สารสนเทศ	\bar{X}	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		0.00-1.50	1.51-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
ผลการเรียนที่ระดับ 0.00-1.50	1.00	-	0.95	0.85	0.41	0.30	0.61
ผลการเรียนที่ระดับ 1.51-2.00	1.78	-	-	1.00	0.84	0.69	0.97
ผลการเรียนที่ระดับ 2.01-2.50	1.86	-	-	-	0.04*	0.03*	0.87
ผลการเรียนที่ระดับ 2.51-3.00	2.37	-	-	-	-	0.98	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 3.01-3.50	2.53	-	-	-	-	-	0.97
ผลการเรียนที่ระดับ 3.51-4.00	2.25	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์เมื่อทดสอบความแตกต่างในมาตรฐานที่ 2 ด้านการเข้าถึงสารสนเทศ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่าง ๆ กัน มีการรู้สารสนเทศในด้านการเข้าถึงสารสนเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดี (2.51-3.00) ($\bar{x} = 2.37$) มีระดับในการเข้าถึงสารสนเทศ สูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับพอใช้ (2.01-2.50) ($\bar{x} = 1.86$) และ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีมาก (3.01-3.50) ($\bar{x} = 2.53$) มีระดับในการเข้าถึงสารสนเทศ สูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับพอใช้ (2.01-2.50) ($\bar{x} = 1.86$)

ตาราง 14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้านการประเมินสารสนเทศ จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มาตรฐานที่ 3 ด้านการประเมิน สารสนเทศ	\bar{X}	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		0.00-1.50	1.51-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
ผลการเรียนที่ระดับ 0.00-1.50	2.00	-	0.88	0.85	0.80	0.34	0.83
ผลการเรียนที่ระดับ 1.51-2.00	3.00	-	-	1.00	1.00	0.92	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 2.01-2.50	2.90	-	-	-	1.00	0.06	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 2.51-3.00	2.97	-	-	-	-	0.12	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 3.01-3.50	3.53	-	-	-	-	-	0.74
ผลการเรียนที่ระดับ 3.51-4.00	3.00	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อทดสอบความแตกต่างในมาตรฐานที่ 3 ด้านการประเมินสารสนเทศ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่าง ๆ กัน มีการรู้สารสนเทศในด้านการประเมินสารสนเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่มีระดับในการประเมินสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้านการใช้สารสนเทศ
จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มาตรฐานที่ 4 ด้านการใช้ สารสนเทศ	\bar{X}	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		0.00-1.50	1.51-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
ผลการเรียนที่ระดับ 0.00-1.50	2.25	-	0.85	0.80	0.74	0.34	0.98
ผลการเรียนที่ระดับ 1.51-2.00	3.44	-	-	1.00	1.00	0.95	0.97
ผลการเรียนที่ระดับ 2.01-2.50	3.34	-	-	-	1.00	0.15	0.89
ผลการเรียนที่ระดับ 2.51-3.00	3.42	-	-	-	-	0.25	0.78
ผลการเรียนที่ระดับ 3.01-3.50	3.97	-	-	-	-	-	0.12
ผลการเรียนที่ระดับ 3.51-4.00	2.90	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อทดสอบความแตกต่างในมาตรฐานที่ 4 ด้านการใช้สารสนเทศ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่าง ๆ กัน มีการรู้สารสนเทศในด้านการใช้สารสนเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่มีระดับในการใช้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 16 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้านการใช้สารสนเทศ
อย่างถูกต้องตามหลักจริยธรรมและกฎหมาย จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มาตรฐานที่ 5 ด้านการใช้ สารสนเทศอย่างถูกต้องตาม หลักจริยธรรมและกฎหมาย	\bar{X}	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		0.00-1.50	1.51-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
ผลการเรียนที่ระดับ 0.00-1.50	1.75	-	1.00	1.00	1.00	0.97	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 1.51-2.00	2.11	-	-	0.92	1.00	1.00	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 2.01-2.50	1.62	-	-	-	0.38	0.01*	0.72
ผลการเรียนที่ระดับ 2.51-3.00	1.95	-	-	-	-	0.46	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 3.01-3.50	2.34	-	-	-	-	-	0.99
ผลการเรียนที่ระดับ 3.51-4.00	2.10	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์เมื่อทดสอบความแตกต่างในมาตรฐานที่ 5 ด้านการใช้สารสนเทศอย่างถูกต้องตามหลักจริยธรรมและกฎหมาย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่าง ๆ กัน มีการรู้สารสนเทศในด้านการใช้สารสนเทศอย่างถูกต้องตามหลักจริยธรรมและกฎหมาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีมาก (3.01-3.50) ($\bar{x} = 2.34$) มีระดับการใช้สารสนเทศอย่างถูกต้องตามหลักจริยธรรมและกฎหมาย สูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับพอใช้ (2.01-2.50) ($\bar{x} = 1.62$)

ตาราง 17 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยรวมต่อการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ทั้ง 7 มาตรฐาน

รวมมาตรฐานทั้ง 7 ด้านการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	\bar{X}	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		0.00-1.50	1.51-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
ผลการเรียนที่ระดับ 0.00-1.50	1.71	-	0.65	0.74	0.77	0.13	0.89
ผลการเรียนที่ระดับ 1.51-2.00	2.69	-	-	0.99	0.98	0.93	0.97
ผลการเรียนที่ระดับ 2.01-2.50	2.45	-	-	-	1.00	0.00*	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 2.51-3.00	2.42	-	-	-	-	0.001*	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 3.01-3.50	3.04	-	-	-	-	-	0.09
ผลการเรียนที่ระดับ 3.51-4.00	2.34	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อทดสอบความแตกต่างในมาตรฐานทั้ง 7 ของการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่าง ๆ กัน มีการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีมาก (3.01-3.50) ($\bar{x} = 3.04$) มีระดับในการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับพอใช้ (2.01-2.50) ($\bar{x} = 2.45$) และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีมาก (3.01-3.50) ($\bar{x} = 3.04$) มีระดับในการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดี (2.51-3.00) ($\bar{x} = 2.42$)

3.2.2 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามมาตรฐานการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยวิธีการของเซฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 18-23

ตาราง 18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้านการกำหนดขอบเขตสารสนเทศ โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มาตรฐานที่ 1 ด้านการ กำหนดขอบเขตสารสนเทศ โดยการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร	\bar{X}	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		0.00-1.50	1.51-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
ผลการเรียนที่ระดับ 0.00-1.50	1.25	-	0.67	0.88	0.91	0.42	0.75
ผลการเรียนที่ระดับ 1.51-2.00	2.44	-	-	0.94	0.88	1.00	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 2.01-2.50	2.01	-	-	-	1.00	0.11	0.98
ผลการเรียนที่ระดับ 2.51-3.00	1.94	-	-	-	-	0.03*	0.93
ผลการเรียนที่ระดับ 3.01-3.50	2.53	-	-	-	-	-	0.96
ผลการเรียนที่ระดับ 3.51-4.00	2.25	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์เมื่อทดสอบความแตกต่างในมาตรฐานที่ 1 ด้านการกำหนดขอบเขตสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่าง ๆ กัน มีการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในด้านการกำหนดขอบเขตสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีมาก (3.01-3.50)($\bar{X} = 2.53$) มีระดับในการกำหนดขอบเขตสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดี (2.51-3.00)($\bar{X} = 1.94$)

ตาราง 19 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้านการเข้าถึงสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มาตรฐานที่ 2 ด้านการเข้าถึงสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	\bar{X}	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		0.00-1.50	1.51-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
ผลการเรียนที่ระดับ 0.00-1.50	1.25	-	0.54	0.58	0.53	0.15	0.49
ผลการเรียนที่ระดับ 1.51-2.00	2.67	-	-	1.00	1.00	0.99	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 2.01-2.50	2.41	-	-	-	1.00	0.10	0.99
ผลการเรียนที่ระดับ 2.51-3.00	2.46	-	-	-	-	0.14	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 3.01-3.50	2.97	-	-	-	-	-	0.91
ผลการเรียนที่ระดับ 3.51-4.00	2.60	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อทดสอบความแตกต่างในมาตรฐานที่ 2 ด้านการเข้าถึงสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่าง ๆ กัน มีการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในด้านการเข้าถึงสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่มีระดับในการเข้าถึงสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 20 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้านการจัดการสารสนเทศ โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มาตรฐานที่ 3 ด้านการจัดการสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	\bar{X}	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		0.00-1.50	1.51-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
ผลการเรียนที่ระดับ 0.00-1.50	1.75	-	0.35	0.94	0.97	0.46	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 1.51-2.00	3.67	-	-	0.28	0.20	0.98	0.14
ผลการเรียนที่ระดับ 2.01-2.50	2.50	-	-	-	1.00	0.03*	0.91
ผลการเรียนที่ระดับ 2.51-3.00	2.41	-	-	-	-	0.004*	0.97
ผลการเรียนที่ระดับ 3.01-3.50	3.26	-	-	-	-	-	0.05
ผลการเรียนที่ระดับ 3.51-4.00	2.10	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์เมื่อทดสอบความแตกต่างในมาตรฐานที่ 3 ด้านการจัดการสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่าง ๆ กัน มีการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในด้านการจัดการสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีมาก (3.01-3.50)(\bar{X} = 3.26) มีระดับในการจัดการสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับพอใช้ (2.01-2.50)(\bar{X} = 2.50) และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีมาก (3.01-3.50)(\bar{X} = 3.26) มีระดับในการจัดการสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดี (2.51-3.00)(\bar{X} = 2.41)

ตาราง 21 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้านการประเมินสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มาตรฐานที่ 5 ด้านการประเมินสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	\bar{X}	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		0.00-1.50	1.51-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
ผลการเรียนที่ระดับ 0.00-1.50	2.50	-	1.00	1.00	1.00	0.89	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 1.51-2.00	2.78	-	-	1.00	1.00	0.88	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 2.01-2.50	2.70	-	-	-	1.00	0.05*	0.99
ผลการเรียนที่ระดับ 2.51-3.00	2.80	-	-	-	-	0.11	0.96
ผลการเรียนที่ระดับ 3.01-3.50	3.45	-	-	-	-	-	0.19
ผลการเรียนที่ระดับ 3.51-4.00	2.45	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์เมื่อทดสอบความแตกต่างในมาตรฐานที่ 5 ด้านการประเมินสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่าง ๆ กัน มีการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในด้านการประเมินสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีมาก (3.01-3.50)(\bar{X} = 3.45) มีระดับในการประเมินสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับพอใช้ (2.01-2.50)(\bar{X} = 2.70)

ตาราง 22 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้านการสร้างสรรค์สารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มาตรฐานที่ 6 ด้านการ สร้างสรรค์สารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	\bar{X}	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		0.00-1.50	1.51-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
ผลการเรียนที่ระดับ 0.00-1.50	1.25	-	0.69	0.59	0.59	0.18	0.79
ผลการเรียนที่ระดับ 1.51-2.00	2.67	-	-	1.00	1.00	0.96	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 2.01-2.50	2.58	-	-	-	1.00	0.17	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 2.51-3.00	2.57	-	-	-	-	0.14	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 3.01-3.50	3.16	-	-	-	-	-	0.44
ผลการเรียนที่ระดับ 3.51-4.00	2.40	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อทดสอบความแตกต่างในมาตรฐานที่ 6 ด้านการสร้างสรรค์สารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่าง ๆ กัน มีการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในด้านการสร้างสรรค์สารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่มีระดับในการสร้างสรรค์สารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 23 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้านการสื่อสารสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มาตรฐานที่ 7 ด้านการสื่อสารสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	\bar{X}	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
		0.00-1.50	1.51-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
ผลการเรียนที่ระดับ 0.00-1.50	1.75	-	1.00	0.98	0.99	0.67	0.99
ผลการเรียนที่ระดับ 1.51-2.00	1.78	-	-	0.90	0.96	0.28	0.97
ผลการเรียนที่ระดับ 2.01-2.50	2.32	-	-	-	0.99	0.12	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 2.51-3.00	2.21	-	-	-	-	0.02*	1.00
ผลการเรียนที่ระดับ 3.01-3.50	2.89	-	-	-	-	-	0.55
ผลการเรียนที่ระดับ 3.51-4.00	2.25	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์เมื่อทดสอบความแตกต่างในมาตรฐานที่ 7 ด้านการสื่อสารสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่าง ๆ กัน มีการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในด้านการสื่อสารสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีมาก (3.01-3.50) ($\bar{X} = 2.89$) มีระดับในการสื่อสารสารสนเทศโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สูงกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดี (2.51-3.00) ($\bar{X} = 2.21$)

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าไคสแควร์ นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตาราง 24 แสดงความสัมพันธ์ของร้อยละระดับการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี กับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

	ระดับการรู้สารสนเทศและ การรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร					รวม
	ต่ำที่สุด	ต่ำ	ปาน กลาง	สูง	สูงมาก	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับ 0.00-1.50	0	3	1	1	0	4
ค่าที่คาดหวัง	0.00	1.30	1.40	1.40	0.10	4.00
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับ 1.51-2.00	0	2	3	4	0	9
ค่าที่คาดหวัง	0.10	2.50	3.20	3.10	0.10	9.00
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับ 2.01-2.50	2	37	49	31	1	120
ค่าที่คาดหวัง	1.00	33.80	42.80	40.80	1.70	120.00
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับ 2.51-3.00	0	48	51	47	1	147
ค่าที่คาดหวัง	1.20	41.40	52.40	49.90	2.00	147.00
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับ 3.01-3.50	0	5	20	36	1	62
ค่าที่คาดหวัง	0.50	17.50	22.10	21.10	0.90	62.00
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับ 3.51-4.00	1	7	5	5	2	20
ค่าที่คาดหวัง	0.20	5.60	7.10	6.80	0.30	20.00
รวม	3	102	129	123	5	362
ค่าที่คาดหวัง	3.00	102.00	129.00	123.00	5.00	362.00

$\chi^2 = 49.75,$
df = 20,
P-value = 0.00*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ระดับการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยส่วนใหญ่ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับอ่อนมาก (0.00-1.50) มีระดับการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 3 คน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับอ่อน (1.51-2.00) มีระดับการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับสูง จำนวน 4 คน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับพอใช้ (2.01-2.50) มีระดับการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 49 คน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดี (2.51-3.00) มีระดับการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 51 คน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีมาก (3.01-3.50)

มีระดับการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับสูง จำนวน 36 คน และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับดีเยี่ยม (3.51-4.00) มีระดับการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 7 คน

ตอนที่ 5 ปัญหาการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษา แล้วนำมาอธิบายในรูปแบบความเรียง

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับประเด็นปัญหาการรู้สารสนเทศและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 36 คน สรุปปัญหาได้ดังนี้

5.1 ปัญหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและทรัพยากรสารสนเทศ

นักศึกษาสะท้อนปัญหาเรื่องความไม่เพียงพอต่อความต้องการอุปกรณ์ในการสืบค้น ถึงแม้ว่าจะมีความพึงพอใจด้านอุปกรณ์ในระดับหนึ่ง แต่ด้านความเร็วของระบบปฏิบัติการและการแสดงผลสารสนเทศมีความล่าช้า อุปกรณ์ชำรุด ทำให้บางครั้งไม่สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การแสดงผลในการสืบค้นของเครื่องมือไม่ตรงประเด็นคำถาม เกิดปัญหาในการสืบค้นทรัพยากรสารสนเทศ และจำนวนทรัพยากรสารสนเทศมีไม่เพียงพอในบางสาขา ที่มีผู้ลงทะเบียนเรียนเป็นจำนวนมาก

5.2 ปัญหาในการค้นหาข้อมูลสารสนเทศ

นักศึกษาสะท้อนปัญหาเรื่องความไม่เข้าใจในการกำหนดคำสำคัญที่ใช้ในการสืบค้น จึงทำให้ได้รับข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการอย่างแท้จริง การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือสืบค้นยังไม่เพียงพอ นักศึกษาต้องศึกษาด้วยตนเอง ขาดผู้เชี่ยวชาญที่คอยทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในการสอนวิธีการใช้งาน จึงได้ผลการค้นไม่ตรงกับความต้องการ อีกทั้งกระบวนการในการค้นหาสารสนเทศมีขั้นตอนซับซ้อนเกินไป นักศึกษาส่วนใหญ่จึงแก้ปัญหาด้วยวิธีการหลีกเลี่ยงการพิมพ์หนังสือด้วยตนเอง และปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ รายการสืบค้นที่ได้จากเว็บแฟ้ม ไม่ตรงกับที่ปรากฏบนชั้นหนังสือ เนื่องจากหนังสืออาจมีการวางผิดชั้น หรือผิดตำแหน่ง ทำให้ไม่พบสารสนเทศเล่มที่ต้องการ

5.3 ปัญหาการใช้ประโยชน์จากสารสนเทศ

นักศึกษาสะท้อนปัญหาเรื่องข้อมูลที่ได้จากการสืบค้น บางครั้งไม่ตรงกับความต้องการที่จะนำมาใช้ประโยชน์ และผลการสืบค้นบางครั้งไม่สามารถเปิดแสดงผลได้

5.4 ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ้างอิงข้อมูล

นักศึกษาสะท้อนปัญหาเรื่องความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการเขียนอ้างอิงเอกสารแต่ละประเภทนั้นมีน้อยมาก และบางครั้งไม่สามารถหาข้อมูลในการอ้างอิงได้ครบถ้วน มีส่วนที่ขาดหายไป จึงทำให้เขียนอ้างอิงได้ไม่สมบูรณ์ เช่น ข้อมูลที่ได้มาจากอินเทอร์เน็ต

Prince of Songkla University
Pattani Campus